

Ова недеља почела је на један начин, а завршава се потпуно другачије: у понедељак и уторак јавност је сазнала из текстова КРИК-а и БИРН-а о везама Андреја Вучића, радника Народне банке Србије и брата председника СНС-а Александра Вучића, да би се завршила причом о томе да ли ће новинари који објављују такве приче преживети с обзиром на претње које су им упућене преко друштвених мрежа.

На неки чудан начин аутор овог текста нашао се у средишту тог спина или те претње јер је директно означен као страни плаћеник који ради на отимању Косова од Србије.

Власт, суочена са чињеницама и са тиме да треба да одговори на питања шта ради брат председника Србије са осуђеним криминалцем Звонком Веселиновићем, привредником са севера Косова и осумњиченим за учешће у убиству Оливера Ивановића, као и да његов добар друг Никола Петровић, кум Александра Вучића, гаји пријатељске односе са истим тим човеком, таква власт је одлучила да нам скрене пажњу најбруталнијим нападом пре оног физичког: оптужбом за шпијунирање, издају државе и рад за Албанце.

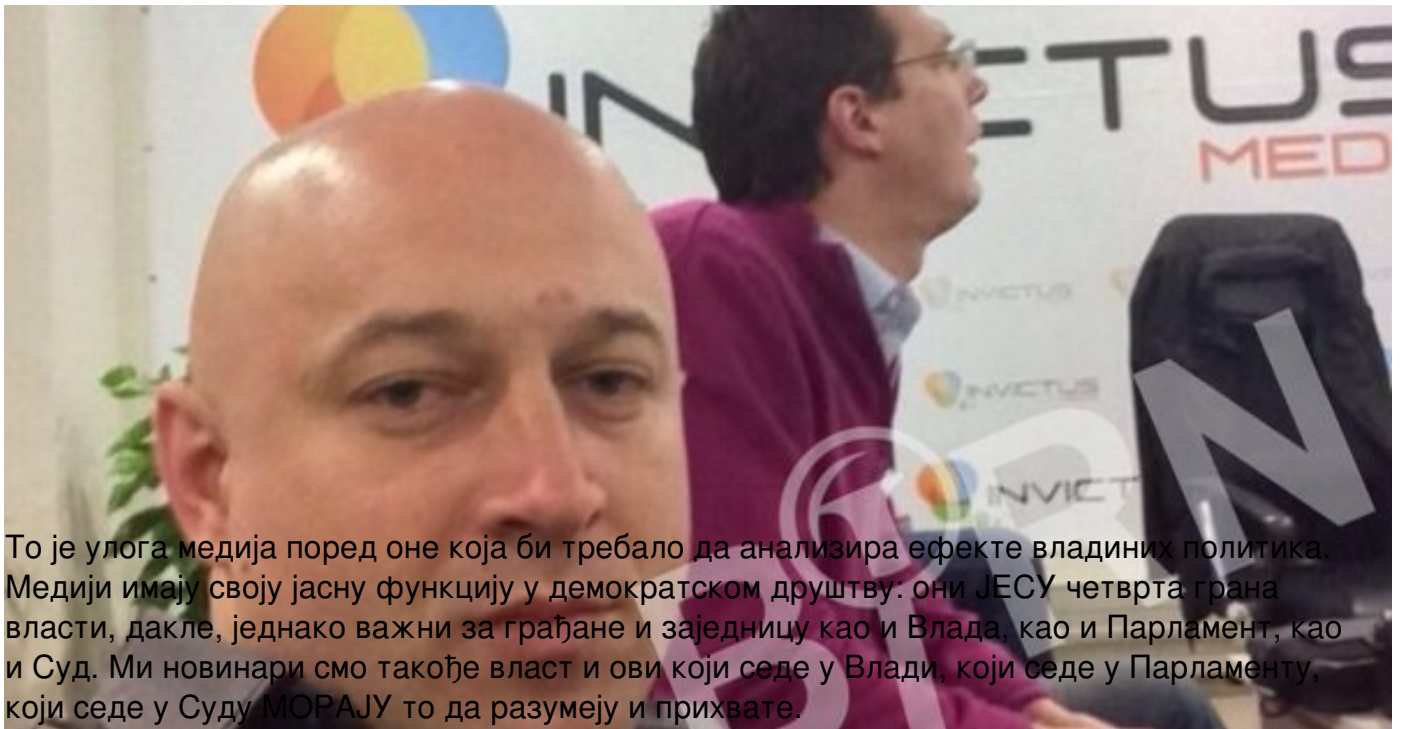
Порука видеа је: када се запитате зашто нам и ко узима Косово, погледајте, то ради овај тип, ове организације које плаћају странци.

Три дана се бавимо собом уместо да јуримо режим да нам објасни шта се дешава у држави ако се брат и кум Аце Србина друже са човеком „са дебелим полицијским досијеом“

И власт је у томе успела.

Три дана се бавимо собом уместо да јуримо режим да нам објасни шта се дешава у држави ако се брат и кум Аце Србина друже са човеком „са дебелим полицијским досијеом“.

А ми треба да радимо оно што је наш посао: да наставимо да објављујемо приче о томе шта и на који начин раде људи који су на власти у Србији, с ким су повезани, колика им је имовина, одакле она потиче и на који начин су уплетени у криминал.

То је улога медија поред оне која би требало да анализира ефекте владиних политика. Медији имају своју јасну функцију у демократском друштву: они ЈЕСУ четврта грана власти, дакле, једнако важни за грађане и заједницу као и Влада, као и Парламент, као и Суд. Ми новинари смо такође власт и ови који седе у Влади, који седе у Парламенту, који седе у Суду, МОРАЈУ то да разумеју и прихвате.

Дакле, наша, или моја порука је следећа: хвала вам што сте нам отворили нову тему, сада можемо да истражујемо ко тачно прави ове филмове, ко организује такве кампање које служе да људи који јавно говоре о ономе што се дешава у држави буду означени као особе које ваљда треба убити...

Разуме се, знамо ми одакле то долази али нам треба још мало да то можемо и да у потпуности докажемо. Као и све друге „афере“ које су проказане организације обелоданиле у последњих шест година.

Остају она питања на која нису одговорили ни Андреј Вучић ни Никола Петровић. Позивамо их да то учине и позивамо њиховог предводника, брата и кума, Александра Вучића да се о томе одреди

Док се то не догоди, остају она питања на која нису одговорили ни Андреј Вучић ни Никола Петровић. Позивамо их да то учине и позивамо њиховог предводника, брата и кума, Александра Вучића да се о томе одреди. Могу да замислим да и он то не зна, да му ТО раде иза леђа, а онда је то опасно и по државу.

Зато, вратимо се суштини и натерајмо их да говоре о тим односима. А тужилац да поступа. То му је посао.

(КРИК)